

DES DEL COR DE L'EVANGELI

Benvolguts germans:

Hem de reconèixer amb humilitat que, moltes vegades, quan volem proclamar l'Evangelí, ens perdem en les branques i no sabem transmetre què és l'essencial, aquella veritat que fonamenta i dona sentit a tot. Em fa por que si avui preguntéssim a un cristià què és el fonamental de la fe, contestaria amb una amalgama de dogmes i de normes morals inconnexes. Per això resulta molt important identificar quines són les veritats més importants, aquelles que expressen més directament "el cor de l'Evangelí" (EG 36).

Les veritats de fe, encara sent totes revelades, tenen un centre unificador sense el qual no es poden explicar. Per això el Concili va explicar que existeix una "jerarquia de veritats" segons la seva diversa connexió amb el fonament de la fe cristiana (UR 11). Aquest centre és, sens dubte, el misteri de Déu que coneixem gràcies a Jesús de Natzaret. El Papa Francesc en "Evangelii Gaudium" diu que "el cor de l'Evangelí" és "la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist, mort i ressuscitat" (EG 36). Per això, el que els cristians hem de fer és proclamar la bellesa de l'amor de Déu i, d'aquesta manera, ajudar a percebre la seva harmonia i atractiu. Es tracta d'un amor concret, fiable, eficaç, que ens salva i que s'ha manifestat simplement en el misteri de la mort i resurrecció de Jesucrist. Em sembla que és molt important que la nostra predicació i catequesi se centri en l'essencial, posant de manifest com totes les altres veritats de la fe es relacionen amb el misteri de l'amor de Déu revelat en Crist.

També en l'ensenyament sobre temes morals és important comprendre quin és el nucli de l'ensenyament moral cristià, perquè, si no, es corre el perill que aspectes secundaris ocupin el primer pla (cf. EG 34). La vida moral del cristià té sentit com a resposta del fill davant el Pare, de seguiment de Crist i de recepció de l'Esperit Sant. El seu nucli és la llei nova de l'amor i no pot ser entesa si no se subratlla que el primer és la gràcia. La salvació no és fruit de cap esforç humà, sinó sempre obra de Déu que, per pura gràcia, ens atreu cap a Ell. La vida moral és sempre resposta a l'amor previ i gratuït de Déu. "Si aquesta invitació no brilla amb força i atractiu, l'edifici moral de l'Església corre el risc de convertir-se en un castell de cartes, i aquest és el nostre major perill" (EG 39).

En resum, en parlar de la fe i de la vida cristiana, és necessari concentrar-se en l'essencial perquè, d'aquesta manera, pugui mostrar-se tota la bellesa i l'atractiu que té l'Evangelí. Ara bé, no convé oblidar que la proclamació de les veritats fonamentals de l'Evangelí es fa amb paraules, però sobretot amb la vida. Transmetre la fe no és ensenyar una doctrina ni educar en uns ritus, sinó fer partícip d'una manera de veure que canvia la vida: la fe es transmet com a paraula i com a llum (cf. LF 37). Una vida moral viscuda segons l'Evangelí testimonia que l'amor és el seu nucli central. Una vida de fe manifesta la bellesa de l'amor de Déu manifestat en Crist.